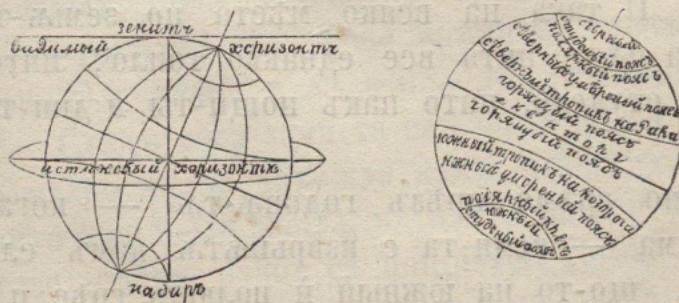

яблъкъ на столъ и щете видите, че и тя ся връти та ся пелѣе и безъ да има ось; нъ и да нѣма ось ніе можемъ си намысли, че прѣзъ срѣдѣ-тѣ на яблъкѣ-тѣ е втыкната ось и мѣсто-то, прѣзъ дѣ-то бы минувала, ніе си мыслимъ за ось. Така сѫщо и земя-та ся връти около себе като яблъка-та и безъ да има наявѣ нѣкаквѣ ось; а мѣсто-то, дѣто бы могло да ся втыкне ось наричамы го земиѣ ось. Два-та края, дѣто сѫ на яблъкѣ-тѣ опашка-та и връхъ-тѣ, и до които бы оипирала ось-та, на земиѣ-тѣ ся наричатъ полюси или ижлове. Единъ полюсъ, що гляда камъ сѣверъ, нарича ся сѣверенъ полюсъ на земиѣ-тѣ, а другъ, що гляда камъ пладне, зъве ся юженъ полюсъ на земиѣ-тѣ.

На ума си ніе можемъ да разсѣчемъ земиѣ-тѣ като единъ яблъкъ прѣзъ срѣдѣ-тѣ и на двѣ половины така, що-то на единѣ-тѣ и половина въ срѣдѣ-тѣ да стои сѣверниъ полюсъ, а на другѣ-тѣ и половина въ срѣдѣ-тѣ да остане южниъ полюсъ. Тамъ дѣ-то е така разсѣчена земя-та на сѣверниъ половинѣ и на южниъ половинѣ, става едно тръкало или крѣгъ, кой-то на земиѣ-тѣ ся нарича екваторъ или равнителъ.

Осъ, полюси и екваторъ на земиѣ-тѣ наистинѣ нѣма а чловѣкъ си гы крои въ главѣ-тѣ и наумява